

Pinotxo

Una vegada hi havia un fuster anomenat en Geppetto, que vivia en un petit taller ple de fusta, eines i figuretes que ell mateix tallava amb les seves mans hàbils. Un dia, va decidir fer un ninot de fusta molt especial. El va tallar amb cura, li va donar una forma bonica i li va posar el nom de Pinotxo.

Aquella nit, mentre en Geppetto dormia, una Fada Blava va aparèixer en el seu taller. Amb un toc suau de la seva vareta màgica, va donar vida al ninot de fusta! En Pinotxo va obrir els ulls, va moure els braços i va començar a caminar!

— Ets un ninot de fusta que pot parlar i moure’s —li va dir la Fada—, però si vols ser un nen de veritat, has d’aprendre a ser bo, valent i sincer.

La Fada va encomanar a en Grillo Parlant, un petit insecte savi, que fes de la seva consciència i l’ajudés a distingir entre el bé i el mal.

L’endemà al matí, en Geppetto es va sorprendre en veure que el seu ninot de fusta podia moure’s i parlar. Ple d’alegria, va decidir enviar-lo a l’escola perquè aprengués com qualsevol altre nen. Però pel camí, en Pinotxo es va trobar amb dos personatges molt trapelles: en

Gat i la Guineu.

— On vas, petit? —li va preguntar la Guineu amb un somriure astut.

— Vaig a l'escola! —va respondre en Pinotxo.

— Però això és molt avorrit! —va dir en Gat—. Vols guanyar molts diners sense haver de treballar? Vine amb nosaltres al Camp dels Miracles i veuràs com les monedes creixen en els arbres!

En Pinotxo, que era innocent i es deixava enganyar fàcilment, els va seguir. Però tot era un engany! Quan va enterrar les seves monedes en aquell camp, no en va créixer cap arbre màgic. En Gat i la Guineu li van robar tot el que tenia i van desaparèixer!

Trist i penedit, en Pinotxo va tornar cap a casa, però pel camí es va trobar amb la Fada Blava. Quan ella li va preguntar què havia passat, en Pinotxo, avergonyit, li va explicar una mentida. Però, de sobte, el seu nas va començar a créixer i créixer!

— Cada vegada que diguis una mentida, el teu nas s'allargarà —li va advertir la Fada.

En Pinotxo es va espantar i va prometre que intentaria ser sincer a partir d'aquell moment.

Però en Pinotxo encara no havia après del tot la lliçó. Més endavant, va conèixer un noi anomenat Llumanet, que li va explicar que anava cap al País dels Jocs, un lloc on els nens no havien d'estudiar ni treballar, només jugar i divertir-se tot el dia.

En Pinotxo va decidir acompanyar-lo. Durant dies, va gaudir de les atraccions, els dolços i les rialles. Però una nit, quan es va mirar al mirall... tenia orelles i cua de ruc! Tots els nens que es quedaven

massa temps en aquell lloc màgic es transformaven en rucs i eren venuts als mercats!

Espantat, en Pinotxo va fugir i va tornar cap a casa. Però en arribar-hi, en Geppetto no hi era! Havia sortit a buscar-lo i, enmig del mar, una balena gegant se l'havia empassat!

Sense pensar-s'ho dues vegades, en Pinotxo es va llançar al mar per buscar el seu pare. Quan va trobar la balena, es va deixar engolir per arribar fins a ell. Dins la panxa de la balena, es van abraçar emocionats.

— Ho sento, pare! Ara sé que hauria d'haver escoltat els teus consells.

Enginyós com era, en Pinotxo va tenir una idea. Va encendre un foc amb fustes que hi havia allà dins i el fum va fer que la balena esternudés amb tanta força que els va expulsar cap al mar! Nedant i nedant, van aconseguir tornar a casa sans i estalvis.

Quan la Fada Blava va veure que en Pinotxo havia après a ser sincer, bo i valent, va decidir concedir-li el seu desig més gran. Amb un toc de vareta, el ninot de fusta es va convertir en un nen de veritat!

En Geppetto i en Pinotxo van viure feliços per sempre, i ell mai més no es va deixar enganyar per les males influències.

I vet aquí un gat, vet aquí un gos... que aquest conte ja s'ha fos!

Pina el conte:

